

Juleoratoriet består av 6 kantater. De tre første gjerne kalt julekantatene og de tre siste: Nyttårskantatene. Det har vært mest vanlig å sette opp de tre første kantatene.

248 I, 248 II, 248 III

Del I: «Jauchzet, frohlocket» (første juledag)

Den første kantaten begynner med tiden før Jesu fødsel. Kristenheten priser hans ankomst («Jauchzet, frohlocket») med pauker og trompeter og et jublende åpningskor. Videre handler denne kantaten om at Maria og Josef måtte følge keiser Augustus' bud om å forlate hjemlandet Galilea for å skrive seg inn i folketellingen i Josefs fødeby Bethlehem (Luk. 2,1-6). Altarien «Bereite dich Zion» gir en første anelse om det store som skal skje. Menigheten svarer med koralen «Wie soll ich dich empfangen» av [Paul Gerhardt](#). Resitativet «Und sie gebar» forteller om Jesu fødsel (Luk. 2,7). Arien «Großer Herr, o starker König» er en hymne som priser Guds majestet. Den første delen slutter med en bønn om å gjøre ens eget hjerte til en krybbe.

Del II: «Und es waren Hirten in derselben Gegend» (annen juledag)

Den andre kantaten handler om meldingen om Jesu fødsel til hyrdene. Den åpner med en inngangssymfoni som fremstiller hyrdenes musikk. I natten kommer en engel til hyrdene (Luk. 2,8-9). Morgengryet fremstilles med koralen «Brich an, du schönes Morgenlicht». Engelen forkynner hyrdene Jesu fødsel (Luk. 2,10-11). Med basstemme minnes det om Guds gammeltestamentlige Messiasprofeti som hyrden Abraham mottok.

Oppspilt maner en av hyrdene til at de må skynde seg for å se barnet som er født. Engelen profeterer at barnet vil finnes i en krybbe (Luk. 2,16) og dette blir gjentatt av menigheten i koralen «Schaut hin, dort liegt im finstren Stall». Basstemmen oppfordrer hyrdene til å reise til stallen og syng vuggesang for barnet. Etter at Maria har sunget vuggesangen «Schlafe, mein Liebster», jubler englenes hærskere i en stor tuttifuge med lange melismer, «Ehre sei Gott in der Höhe», og ber om fred på jorden. Så stemmer hyrdene i med «Wir singen dir in deinem Heer», og annen del ender.

I denne kantaten blir det tydelig at Bach var interessert i utviklingen av nye instrumenter. Han brukte bl.a. [oboe d'amore](#) I, II og [oboe da caccia](#). I, II

Del III: «Herrscher des Himmels, erhöre das Lallen» (tredje juledag)

Den tredje kantaten avslutter den egentlige historien om julenatten med en bønn fra hyrdene i stallen i Bethlehem. Den indirekte likestillingen av Gud som «himmelens hersker» med en konge svarer til det barokke verdensbildet med monarker tilbaketrukket i kirkelignende slott. Etter at englene forsvinner (Luk. 2,15) begir hyrdene seg på veien til Bethlehem, mens de oppfordrer hverandre til «Lasset uns nun gehen». Med den følgende koralen blir igjen den store kjærligheten i Guds gave tatt imot med glede: «Dies hat er alles uns getan». Etter at englenes løfte bekreftes, sprer hyrdene nyheten videre (Luk 2,16-18). I en ny vuggesang forsøker Maria mediativt å erindre alt hun har hørt (Luk 2,19, «Schließe mein Herze») og bekjenner så høyt «Ja mein Herz soll es bewahren». Menigheten gjentar denne tanken med den kraftfulle koralen «Ich will dich mit Fleiß bewahren». Evangelisten forteller om hyrdenes glade tilbakereise. Dette blir fulgt av den oppadstrebende koralen «Seid froh dieweil» som opprop til alle kristne. Den første halvdel av juleoratoriet avsluttes med gjentagelse av åpningskoret i del III.